

Världens bästa drönare

Oavsett om man använder luft-till-mark-missiler, laserstyrda bomber eller (experimentell) luft-till-luft-kapacitet, verkar de flesta av dagens flyguppdrag kunna utföras av drönare, vilket väcker frågan om hur länge bemannade militära jetplan kan användas innan de blir en historisk fotnot.

[World's best military drones in 2024 and their capabilities - AeroTime](#)

Alla stridsdrönare är dock inte skapade lika. Vissa av dem är helt enkelt förbättrade versioner av övervaknings-UAV:er, medan andra byggdes för att vara nästan lika kapabla som de mest avancerade jetjaktplanen. Vissa har smygförmåga och kan bära ett imponerande utbud av vapen, medan andra designades för att vara så billiga och så lätta att massproducera som möjligt. Här är de mest effektiva, kapabla och stridsklara alternativen.

General Atomics MQ-9 Reaper

Bild: Överstelöjtnant Leslie Pratt / Wikimedia

Även om det inte är den mest avancerade drönaren med dagens mått mätt, är det definitivt den mest producerade med över 300 enheter som antagits och använts. Med många modifieringar, ett dussin operatörer och miljontals flygtimmar är General Atomics MQ-9 Reaper den stora framgångssagan i det moderna drönarkriget, som på egen hand bär hela väpnade konflikter och genererar för många kontroverser för att räknas. Reaper samlar fortfarande på sig beställningar än i dag. I december 2023 beställde Kanada 11 MQ-9B SkyGuardian-drönare.

Aarok

Bild: AeroTime

Aarok, Frankrikes nästa generations strids-UAV, förväntas utföra underrättelse-, övervaknings- och spaningsuppdrag med högpresterande optroniska och elektromagnetiska sensorer. Detta obemannade flygplan, som presenterades under Paris Air Show 2023 av det franska försvarsföretaget Turgis & Gaillard,

förväntas bli den största stridsdrönaren som någonsin tillverkats i Frankrike, med ett imponerande vingspann på 22 meter. Bara tiden kan utvisa om den kan hålla vad den lovar.

TAI Aksungur

Bild: EvrenKalinbacak / Shutterstock

Aksungur är ett av många alternativ till Reaper. Den tillverkades i Turkiet som en vidareutveckling av mindre föregångare. Den har varit i tjänst sedan den 20 oktober 2021, då den först levererades till de turkiska marinstyrkorna. Andra nuvarande operatörer inkluderar det turkiska flygvapnet och den kirgiziska gränsbevakningen i Kirgizistan, med totalt 12 drönare levererade från och med 2023. Det som ger Aksungur ett försprång jämfört med många liknande konstruktioner är dess imponerande rapporterade uthållighet på 50 timmar.

Chengdu GJ-2 / Wing Loong II

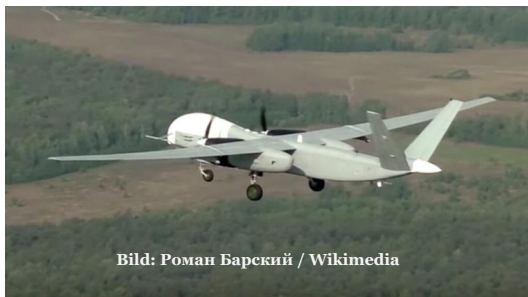
VanderWolf Bilder / Shutterstock

Även om den introducerades först 2017 har exportversionen av denna kinesiska drönare redan bevisat sig i flera konflikter i Mellanöstern i händerna på Förenade Arabemiraten. Pakistan och Egypten har också köpt dussintals av dem. Den kan bära upp till 480 kilo laserstyrda bomber och missiler, och tillverkaren hävdar att den har kapacitet att använda luft-till-luft-beväpning. Den senaste versionen är Chengdu Wing Loong-3, som har varit i tjänst sedan 2022.

Världens bästa drönare

2

Altair / Sokol Altius

Även om den har haft en lång och turbulent utveckling sedan 2011, avslöjades denna UAV under sin jungfruflygning 2019 och antogs av det ryska flygvapnet 2021. Men bara tre prototyper har byggts, och inga ytterligare nyheter har dykt upp sedan dess.

Tillverkaren hävdar att den erbjuder en uthållighet på 24 timmar och en nyttolast på 1 000 kg – imponerande för ett flygplan som är större och tyngre än de flesta av sina konkurrenter. (Det bör noteras att Altair är namnet på utvecklingsprogrammet och Altius namnet på själva flygplanet, men de två namnen blandas ofta ihop, även av tillverkaren.)

Bayraktar Kizilema

Bayraktar Kizilema-jaktplanet utvecklades av Baykar i Turkiet och sägs vara en avancerad UAV designad med manövrerbarhet och smygande i åtanke. Den förväntas operera på en maximal höjd av 30 000 fot (cirka 9 kilometer), med en stridsradie på 500 nautiska mil och en fem timmars luftburen autonomi, med en nyttolastkapacitet på 1 500 kg. Två prototyper har redan konstruerats och förväntas tas i bruk 2025.

Hongdu GJ-11

Väldigt lite är känt om den kinesiska smyg-UAV:n med smeknamnet "Sharp Sword". Det flögs första gången 2013 och i oktober 2021 visades det upp på Airshow China. Vad som dock är känt är att frånvaron av en stjärt bör förbättra dess smygför-

måga och möjliggöra smidiga manövrar i hög hastighet. Dess interna vapenutrymme sägs bära över 1 800 kg nyttolast. Enligt rapporterade specifikationer har den en räckvidd på 4 000 km och kan uppnå en topphastighet på 1 000 km/h.

Bayraktar TB2

Bayraktar TB2 är en obemannad stridsflygfarkost (UCAV) som kan utföra autonoma flygoperationer. Tillverkad av Turkiet och främst avsedd för den turkiska försvarsmakten, hade över 600 enheter byggts fram till 2023. Bayraktar-drönarna har använts i olika konflikter över hela världen, bland annat av Azerbajdzjan i det andra Nagorno-Karabach-kriget och av Ukrainas väpnade styrkor under den ryska invasionen. TB2 är utrustad med ett avancerat sensorpaket och kan effektivt styra andra tillgångar som drönare och missiler till mål samtidigt som den förblir utom räckhåll för defensiva system.

Sukhoi S-70 Okhotnik-B

Rysslands första stealth-stridsdrönare är en fortsättning på ett tidigare MiG-projekt kallat "Skat". Sukhoi S-70 Okhotnik-drönaren drivs av en AL-31 turbojetmotor och förväntas flyga med en topphastighet på 1 000 kilometer i timmen, med en räckvidd på 6 000 kilometer. Det som skiljer denna UAV från andra liknande flygplan är dess storlek. Den kan bära nästan tre ton beväpning och har en räckvidd på 6 000 km. Okhotnik är utformad för att fungera tillsammans med Su-57 femte generationens jetjaktplan och kommer att tas i bruk i det ryska flygvapnet 2025. För närvarande finns det två operativa prototyper av Okhotnik B.

XQ-58A Valkyrie

Bild: U.S. Air Force foto / Wikimedia

Valkyrie är nästa logiska steg i utvecklingen av UAV:er utformade för att fungera som stöd för stridsflygplan, som förlitar sig på antingen direkt kontroll av sina bemannade kamrater eller AI ombord. Den kan spana på slagfältet, engagera fienden och offra sig själv för att skydda bemannade flygplan.

Den mest imponerande delen av hela detta paket är priset, eftersom drönaren så småningom är tänkt att kosta bara 2 miljoner dollar styck, jämförbart med en kryssningsmissil och bara en liten bråkdel av kostnaden för ett riktigt stridsflygplan.

Att vara nästan lika kapabel som bemannade jaktplan, men med fördelen att den är billig och lätt utbytbar, gör det möjligt för en armé att producera hela svärmar av den, vilket överväldigar alla typer av fiendeförsvär. Även om Valkyrie fortfarande befinner sig i prototypstadiet genomförde den sin första flygning redan 2023.

BAE Systems Taranis / Dassault nEUROn

Bild: BAE Systems / Wikimedia

Två för en: liknande i sina funktioner och förmågor men utvecklade separat av ett brittiskt konglomerat lett av försvarsföretaget BAE Systems och ett partnerskap av europeiska tillverkare ledda av franska Dassault Aviation är dessa två teknikdemonstratorer några av de mest avancerade flygande vingarnas stealth-UAV:er. Deras syfte var att undersöka möjligheten att leverera upp till två ton europeiska sprängämnen i områden med hög hotbild och försvara sig mot både markbaserade och luftburna motståndare.

Taranis var, åtminstone från början, tänkt att vara överljudsplan, medan nEUROns design har en betoning på att fungera i autonomt samarbete med bemannade flygplan, som en pålitlig wingman. Båda flygplanen testades framgångsrikt och genomförde sina första flygningar 2013 respektive 2012.

År 2014 undertecknades ett kontrakt mellan Frankrike och Storbritannien om att kombinera deras utveckling till det nya Future Combat Air System, en europeisk stridsdrönare. Detta togs dock bort efter Brexit. Namnet FCAS plockades senare upp för både Dassault-Airbus och BAE-Leonardo sjätte generationens stridsflygplansprogram. Från och med 2020 verkar Taranis-projektet ha integrerats i Storbritanniens Project Tempest, medan nEUROn fortsätter att testas.

Boeing MQ-28 Ghost Bat

Bild: Wikimedia

MQ-28 Ghost Bat är utvecklad av Boeing Australia och är en UCAV som innehåller AI och kommer att ha förmågan att kommunicera med sjätte generationens stridsflygplan och bombplan. Med en räckvidd på över 2 000 nautiska mil och en stridsradie på 900 mil kommer denna Loyal Wingman att utrustas med integrerade sensorpaket ombord för att underlätta under rättelse-, övervaknings-, målförvärvs- och spaningsoperationer (ISTAR), samt taktiska förvarningsuppdrag med mera. MQ-28 Ghost Bat förväntas vara operativ med Royal Australian Air Force (RAAF) under tidsramen 2024-25, med fyra enheter som redan har byggts. Det amerikanska flygvapnet överväger också att skaffa systemet.